

— Χθές περί τήν 3ην ὥραν μ. μ. ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Ἑνωμένων (Ψυρρή) τρεῖς πολῖται ἐπετέθησαν καθ' ἑνὸς ἄλλου ἕνεκα κομματικῶν λόγων, τὸν ἐκακοποιοῦν εἰς διάφορα τοῦ σώματός του μέρη καὶ τοῦ ἀφῆρσαν τὸ πιστόλιόν του οὔτοι ὀνομαζόμενοι Ἰω. Βάθης καὶ Χρῆστος Καραμπίνης συνελήφθησαν μετ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ τοῦ Ὑπαστυνόμου τοῦ Γ' τμήματος καὶ ὠδηγήθησαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

— Χθές περί τήν 5ην ὥραν μ. μ. δύο Λάκωνες ἐρίσαντες πρὸς ἓνα ὠρολογιοποιὸν περὶ μιᾶς δραχμῆς ἕνεκα ὠρολογίου τινος συνεπλάκυσαν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐκυρήθησαν ἀμοιβαίως.

— Χθές τὸ ἑσπέρας ἐν τῷ ἑλλην. θεάτρῳ ἀ' Ἀπόλλωνος καὶ ἐν μέσῳ πολλῆς πληθύος ἀνθρώπος τις ζητήσας καὶ λαβὼν τὰ διοπτρα κυρίου τινος δικαστικοῦ ἵνα ἴδῃ εἰς τὴν σκηνὴν, ἐγένετο μετ' αὐτῶν ἀφαντος. Ὁ ὑπαστυνόμος τοῦ α' τμήματος λαβὼν τὰ χαρακτηριστικὰ ἐπελήφθη τὰ κατ' αὐτόν.

— Μετηνέχθησαν ἐκ τῆς ἀστυνομίας εἰς τὸ ἐν Δαφνίῳ παρασκευασθῆν προχειρῶς φρενοκομεῖον οἱ πύσχοιτες, διανοητικῶς.

— Χθές περί τήν μεσημβρίαν δύο ἀγνωστοὶ ὁμοῦ καὶ εἰς τρίτος ἀπωτέρω ἰστάμενος, περιτριγυρίζαντες γέροντά τινα χωρικὸν ἐκ Πέτρως τῆς Λεβαδείας καὶ πιέζοντες αὐτὸν ὅτι ἔχασαν χρήματα καὶ ὅτι αὐτὸς δῆθεν ἐπῆρεν αὐτὰ, ἔθεσαν τὰς χεῖράς των εἰς τὸ θυλάκιόν του, ἵνα εὕρωσι τὰ ἰδικά των, ἐκεῖ δὲ εὐρόντες τὰ χρήματα τοῦ γέροντος συνιστάμενα εἰς ἐν ἐκατόπραχρον καὶ ἐν πεντάπραχρον, ἀφῆρσαν αὐτὰ καὶ ἀπύροχοντο ἐκεῖθεν. Ὁ ὑπαστυνόμος τοῦ α' τμήματος ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως.

— Κατεσχέθησαν χθές ἐν Νέῳ Φαλήρῳ ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ τοῦ ἀγροτικοῦ τμήματος δύο μικρὰ ἀνάγλυφα, ἐν ἑλληνικῶν ἀρχαίων καλῆς ἐποχῆς καὶ τέχνης ἐν πεντελικῷ λίθῳ, καὶ ἐν ρωμαϊκῶν μετ' ἐπιγραφῆς περιστῶν τὸν Μάρκον Ἀδρῆλιον, καὶ μετηνέχθησαν εἰς τὴν Διεύθυνσιν.

— Ἐν Πειραίει ὁ Θ. Μπορίκης ἐνώ ἐκοιμάτο ἐν τῷ πλοίῳ τοῦ Δ. Κοταρᾶ τῷ ἀφῆρέθησαν δρ. 200 εἰς χαρτονομίσματα. Ὁ ὑπαστυνόμος ἐπελήφθη ἀνακρίσεων πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ κλέπτου.

ΕΛΛΗΝ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ Δ. Π. ΓΟΥΔΗ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΟΣ

Δευτέρα	ὥραν 7 π. μ.	Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Κορίνθου κατ' εὐθεῖαν δι' Αἴγιον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Κατάκολον, Μυρσίνον, Πύλον, Κορώνην, Καλάμας, Γύθειον, Λεωνίδιον Σπέτσας, Ἰθάκην καὶ Πειραιᾶ.
Δευτέρα	» 6 π. μ.	Δι' Αἴγινα, Λουτρὰ Μεθάνων, Πόρον, Ἰθάκην, Σπέτσας, Χέλιον, Ἄστρος, καὶ Ναύπλιον.
Τρίτη	» 7 π. μ.	Αἰγίον, Ἀλιβερίου, Χαλκίδα, Λιμνηλουτρὰ Αἰθιῶν, Ἄταλαντῆν, Στυλῖδα, Ὠραίου, Ἀλυρῶν καὶ Βόλον.
Τετάρτη	» 6 π. μ.	Δι' Αἴγινα, Λουτρὰ Μεθάνων, Πόρον, Ἰθάκην, Σπέτσας, Χέλιον καὶ Ναύπλιον.
Παρασκευή	» 6 π. μ.	Ἰθάκην, Σπέτσας, Λεωνίδιον, Γύθειον, Καλάμας, Κορώνην, Πύλον, Μύρσινον, Αἴγ. Κυριακὴν Κατάκολον, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Πάτρας, Αἴγιον, Κορίνθον, Καλαμάκιον καὶ Πειραιᾶ.
Παρασκευή	» 6 π. μ.	Διὰ Λαύριον, Ἀλιβερίου, Χαλκίδα, Λουτρὰ Αἰθιῶν, Στυλῖδα καὶ Βόλον.
Σάββατον	» 6 π. μ.	Δι' Αἴγινα, Λουτρὰ Μεθάνων, Πόρον, Ἰθάκην, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον,

— Καταλαμβάνω, σᾶς διηγίθησαν, τὰς περιπετείας τοῦ ναυαγίου.

— Δὲν μοὶ διηγίθησαν τίποτε, ὑπέλαβεν ὁ ναύτης κινῶν θλιβερώς τὴν κεφαλὴν· τὸ εἶδα, μὲ τὰ μάτια μου, ἤμουν ἐγὼ ἐκεῖ.

— Τί, ἀνέκραζεν ὁ βαρόνος φρικιῶν, εἰσθε...

— Εἶμαι ὁ Γενδρών, ἓνας ἀπὸ τοὺς δύο ναύτας, τοὺς ὁποίους οἱ ἄγγλοι πῆραν ἀπὸ τὴν θάλασσαν.

— Ἄ! γενναῖέ μου, δός μου τὸ χεῖρ σου.

— Πολλὴν τιμὴν μοὺ κάμετε κύριε.

— Τιμὴν! ἀλλ' ἐγὼ γενναῖέ μου, ἐγὼ θεωρῶ τιμὴν μου νὰ σφίξω τὸ χεῖρ σου.

— Βλέπετε ὄλ' αὐτὰ τὰ πλοῖα, εἶπε· κανένας ἀπὸ τότε δὲν μπορούσε νὰ τὰ βάλῃ μὲ τὸν «Ἀτρόμητον». Ἦτο τὸ καλλίτερον ἰστιοφόρον τοῦ λιμένος τῆς Χάβρης. Ὅταν ἐπιστρέψαμεν ὕστερα ἀπὸ πολλῶν μανῶν ἀπουσίαν καὶ μπέγαμε μὲς τὸν λιμένα σηματοστόλιστοι σάνα εἴχαμε γιορτὴν, ὁλόκληρος ἡ πόλις ἔτρεχε νὰ μᾶς χαιρετήσῃ καὶ νὰ μᾶς εὐχθῆ τὸ κάλως ὄρισες. Ἐρώναζαν, νὰ ὁ «Ἀτρόμητος». Τὰ μανδύλια κουνιόνταν ε' τὸν ἀέρα, κτυποῦσαν τὰ χεῖρια, εὐῆς, εὐῆς! Ζήτω ὁ «Ἀτρόμητος»! Ζήτω τὸ πλήρωμα! Ἄ! τὸν ἀγαποῦσαν τὸν «Ἀτρόμητον», ἦτο περίφημο πλοῖο. Σήμερα αὐτὸ τὸ πλοῖο, ξεκοιλιασμένο, ἀνοιγμένο, τσακισμένο, σαπίζει εἰς τὰ βάθη τοῦ ὠκεανοῦ. Ἐκεῖ, ὅπου πρῶτα τραγωδοῦσαν εὐθυμοὶ οἱ ναῦται, τώρα οἱ μαῦροι καρκίνοι

κάνουν φωλιά ἐκεῖ μέσα. Καῦμένε «Ἀτρόμητε»! Ὁ πλοῦ-αρχος, ὁ ὑποπλοῦ-αρχος, ὁ λογιστῆς νεκροί! καὶ οἱ σύντροφοί μου νεκροί, ὅλοι νεκροί, ὅλοι ὅλοι! Εἴμεθα τριάντα ἄνδρες ἀπὸ τὸ πλήρωμα, γυρίσαμε δύο, μόνον δύο, ὁ σύντροφός μου Βωδρὺ καὶ ἐγὼ, ὁ Πρόσπερ Γενδρών. Ἰδοὺ ὅ,τι μένει ἀπὸ τὸν «Ἀτρόμητον» καὶ τὸ πλήρωμά του. Μία ἐνθύμησις, τίποτε ἄλλο, τίποτε!

Ὁ γενναῖος ἀνὴρ ἦν ζωηρῶς συγκεκνημένος. Ἀπέμαξε δύο μεγάλα δάκρυα διὰ τῆς ἄκρας τοῦ χιτῶνός του.

— Τοῦτο εἶναι θλιβερόν, πολὺ θλιβερόν, ἐπιθυροῖσεν ὁ βαρόνος.

— Θλιβερόν, λέγετε, πέτε καλλίτερα τρομερόν. Ἄλλο εἶναι νὰ τὸ λέγῃ κανεὶς καὶ ἄλλο νὰ τὸ δῆ.

— Εἶμαι εὐτυχὴς διότι σᾶς ἀπάντησα· κατὰ τοῦτο ἡ τύχη μὲ ὑπῆρέτησε κατ' εὐχὴν. Ἦλλον εἰς Χάβρην δι' ὑποθέσεις, ἀλλὰ δὲν θὰ ἀνεχώρουν χωρὶς νὰ σᾶς ἐβλεπον, ἢ σᾶς ἢ τὸν σύντροφόν σας Βωδρὺ.

— Ἄ! καὶ διατί;

— Διὰ νὰ σᾶς ζητήσω μίαν πληροφορίαν καὶ τὴν ὁποίαν θὰ μπορούσατε πιστεύω νὰ μοὺ δώσατε.

— Γιὰ μίαν πληροφορίαν δὲν τὴν ἀρεῖται κανεὶς, εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σας.

— Μήπως εἰσθε ἠναγκασμένοι νὰ μείνητε ἐδῶ;

(ἀκολουθεῖ)